

Nr. 21. — Af Udvalgets Endringsforslag til § 11 har det troet at maatte tage Endringsforslagene under Nr. 23 og 25 tilbage. Disse Endringsforslag gaae jo nemlig ud paa forandrede Bestemmelser med Hensyn til Diæterne, og navnlig paa Forhøielse af samme, som forekom Udvalget at være nødvendig, men Forsætningen derfor var, at der kun skulde være to Taxationsmænd, og efterat denne nu er bortfalden, og det er blevet bestemt, at der i de fleste Tilfælde skal være tre Taxationsmænd tilstede, deriblandt en Formand, som skal lønnes høiere, kræver dette Diætspørgsmaal aabenbart en anden Ordning og en ny Overveielse, hvorfor Udvalget ikke kan fastholde de nævnte Forslag. — Ligeledes maae Udvalgets Endringsforslag under Nr. 26, 27 og 28 til § 11 falde bort. Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 26 skal jeg derfor i Diebliftet kun tillade mig at gjøre den høitærede Justitsminister opmærksom paa et mindre Punkt i samme, nemlig Bestemmelsen om, at selve Taxationsforretningerne skulle stemples overeensstemmende med de almindelige Regler for Brugen af stemplet Papir, istedetfor at det i Udkastet kun er foreskrevet, at Udskrifterne af Taxationsprotocollen skulle stemples overeensstemmende med de nævnte Regler. Det turde være et Spørgsmaal, om ikke den Bestemmelse, som i saa Henseende indeholdes i Lovudkastet, muligvis vil kunne medføre en Forringelse i Indtægten af det stemplede Papir, idet det Stempelgebyr, som blev paaregnet af Taxationsforretninger, da Stempelpapirsløven udkom, ikke derefter vil indkomme i saa rigeligt et Maal. Naar selve Taxationsforretningen skal stemples, vil det jo nemlig være umuligt at undgaae det omtalte Stempel, hvorimod Stempelpapirsgebyret vil kunne undgaaes, naar det kun er Udskrifterne af Taxationsprotocollen, som skulle stemples, idet man jo vistnok ofte vil kunne undvære saadanne Udskrifter af Taxationsprotocollen og vil, hvor det ikke er en offentlig Kasse, men en Privat, der skal have Meddelelse om Taxationsforretningen, kunne lade sig nøie med en Attest af Taxationsmændene, der i det Væsentlige indeholder det Samme, som skulde sees af Udskriften, hvilken Attest kan passere uden Stem-

pelafgift. Bestemmelsen herom i Udkastet forekommer mig derfor noget mindre betryggende, hvad jeg dog har villet gjøre den ærede Justitsminister opmærksom paa. — Endelig mener Udvalget, at det maa tage sit Endringsforslag under Nr. 29 tilbage. Jeg skal i den Anledning bemærke Følgende. Forholdet er noget særegent i Kjøbenhavn og synes efter de Dplysninger, som Udvalget har erholdt, i det Hele taget der at være ordnet paa en temmelig tilfredsstillende Maade. Det maa nemlig erkjendes, at der i Virkeligheden i Kjøbenhavn allerede paa en Maade er saadanne faste Taxationsmænd, som Udkastet har tænkt sig at indføre, idet det efterhaanden der er blevet Praxis, at Udførelsen af Taxationerne gaaer paa Omgang imellem et vist begrændset Antal Mænd, som ere vante til at udføre saadanne Forretninger. Men for disse Forretninger gives der saa tillige for Tiden en Betaling, der er betydelig høiere end den, der er fastsat i Lovudkastet, og end den, som hidtil har været tillagt Taxationsmændene paa Landet og i Kjøbstæderne. Det er nu forekommet Udvalget, at det vilde være betænkeligt at røkke ved den saaledes bestaaende Indretning i Kjøbenhavn, især da man jo maatte frygte for, at Taxationsmændene der, som nu engang vare vante til at faae en høiere Betaling, og det en Betaling, som dog var fastsat paa en Tid, da Pengene havde en større Værdi end nu, let vilde føle sig ubehagelig berørte ved den i Udkastet foreslaaede Nedsættelse i den Betaling, som de hidtil have erholdt, og at Mange af dem maaskee paa Grund deraf vilde unddrage sig fra Udførelsen af de omhandlede Forretninger. Udvalget havde derfor under Nr. 29 foreslaaet, at det i Kjøbenhavn skulde forblive ved de hidtil gjældende Regler; men Sagen stiller sig imidlertid nu ganske anderledes, efter at Lovudkastets Bestemmelse om, at der skal indføres en Formand ogsaa i Kjøbenhavn, er bleven vedtagen. Naar der nemlig altsaa ogsaa skal være 3 Taxationsmænd i Kjøbenhavn, saa kan det for det Første i alt Fald ikke hedde, at det skal have sit Forblivende ved de hidtil gjældende Regler, men der maatte, selv om man vilde beholde den nu gjældende Betaling for Taxationsmændene,